

DEN 4 AUGUSTI 2008

ROXANA: Revolutionens begravning

Roxana Ortiz i Nicaragua, inlägg 8

Motorvägarna var proppfyllda med bussar med Frente Sandinista de Liberación Nacional´s (FSLN)- anhängare och alla var på väg till La Plaza de la Fe, torget som ligger mittemot den smutsiga- och illaluktande Managuasjön, för att hedra och fira revolutionen som ägde rum en 19 juli 1979. Jag har aldrig sett en liknande folksamling.

Mitt i bruset blundade jag ett litet tag för att ta del av den rödsvarta historien som så mycket präglar Nicaraguas folk. Jag andas in och tänker mig tillbaks till 1979; kalla kriget, oljekrisen, Thatcher-eran, Sveriges internationella engagemang för tredje världen och jag som var ett år gammal och bodde i Sverige. Men jag vaknar snabbt ur dvalan och inser att mycket har hänt med FSLN sedan dess.

"Landet under min hud"

Jag har precis avslutat "Landet under min hud" av den nicaraguanska författaren och feministen Gioconda Belli. Den handlar om förarbetet till revolutionen, vad som hände under åttiotalet och slutligen FSLN´s valnederlag 1990. Boken tar fart utifrån en kvinnas liv, arbete och politiska engagemang på toppnivå.

Förändringen som aldrig kom

Jag slår igen boken. Sandinismen som en gång hade en riktig vilja och makt att omvandla de rådande samhällsstrukturerna och arbeta för ett jämlikt samhälle har idag förvandlats till något som jag inte känner igen. Sandinismen hade under sjuttioalet en vision - demokratin skulle enbart tjäna folket och inte några välbeställda personer för att fortsätta ackumulera rikedomar. Sandinismen handlade om att bygga upp ett demokratiskt system för folket, av folket. Idag ser jag ett Nicaragua som i sin retorik vill ha ett rättvist samhälle, men som misslyckas brutalt med denna mission i praktiken. Fattigdomen ökar, kvinnorna har inte tillgång till säker abort, en femtedel av barnen lider av undernäring, skattefria industrier utnyttjar kvinnornas kroppar för

en skamlig lön. Var är demokratin för folket som FSLN en gång föreslog och fick folket att sluta upp till kamp mot diktatorn i hoppet om ett bättre samhälle?

Jag ser svarta kläder

Idag ser jag fattiga bönder, kvinnor och barn som fortsätter sin vandring i kapitalismens fotbojor. Religiös fanatism verkar ersätta kritiska samhällsanalyser. Revolutionen är på väg till sin begravning och ingen sörjer.

Roxana Ortiz

infonicaragua@svalorna.se

